

Foderallergi

Katte kan udvikle allergi - helt ligesom mennesker.

Allergi er en overreaktion fra immunforsvaret, som begynder at opfatte ellers helt ufarlige ting som farlige - og reagerer. Det er denne overreaktion katten (og vi) bliver syge af.

Allergi kan vise sig på forskellige måder, alt efter om der er tale om indåndingsallergi for noget luftbåret (støvmider, pollen, menneskeskæl, irriteranter som parfume, røg, kemiske stoffer) eller allergi overfor fødemidler. Indåndingsallergi giver ofte astma-symptomer, eller høfeber. Fødemiddelallergi giver hudproblemer, kløe, i mindre grad opkastninger og diarree. Loppeallergi giver kløe især på kattens bagkrop.

Endelig kan man se en allergi, der skyldes indåndede partikler, men giver symptomer fra huden (atopi). Denne form kan ligesom astma være arvelig.

Dette skal handle om foderallergi hos katte.

Foderallergi kan ramme katte af alle racer, af alle aldre og begge køn. Der er tilsyneladende ikke nogen arvelighed i foderallergi, og den kan ikke overføres.

Katten kan lide af enten allergi eller foderintolerans, men i praksis giver de to sygdomme samme problemer.

Man opdager som regel, at der er noget galt, fordi katten kradser sig. Ofte så meget at den river hul, det kan være lige fra små kradsemærker til store sår. Kradsemærkerne sidder i ansigtet, foran ørerne, omkring munden, på halsen, i nakken. (Mennesker med fødemiddelallergi oplever ofte vanvittig kløe i mund, svælg og i øregangene) Yderligere kan man se katten slikke sin pels febrilsk og alt for ofte, tit så pelsen til sidst slikkes af i pletter, og huden kan blive betændt og rød. Dette går især ud over inder siden på for- og bagben og maven. I slemme tilfælde bliver katten apatisk, trist, holder sig for sig selv, og man kan finde nældefeberudslet på store dele af huden under pelsen.

Opkast og diarree kan være en del af billedet, derimod er det ikke påvist, at foderallergi giver hoste og astma-symptomer.

Når man skal lede efter årsagerne til allergien, er det som regel et animalsk protein, der har skylden. Meget ofte et protein, som katten har spist i årevis uden problemer. Man skal altså lede efter hvilket dyr, kattens mad er lavet af. Det er klart lettest, hvis man fodrer med noget, der er lavet af få proteinkilder og har en ordentlig deklaration ("animalske kød- og biprodukter" fortæller ingenting - kun at man skal holde sig fra det foder.)

Hos dyrlægen kan man få flere slags foder, hvor proteinerne er findelt, så kattens krop i almindelighed ikke kan genkende det oprindelige protein (der som regel er fjerkræ). Dog er det sådan for ca. 5% af kylling-allergikerne, at de stadig reagerer på Hills z/d. Royal Canins allergifoder er mindre findelt, så man må formode, at endnu flere kylling-allergikere vil reagere på det.

Senest er der kommet et foder fra Hill's - Prescription Diet d/d, der er lavet på vildt, lam og ærter og med stort indhold af flerumættede fedtsyrer. Og endelig producerer Specific et vådfoder, der er lavet på udelukkende lam og ris, så hvis katten kan tåle lam, er det en mulighed.

Det gælder om at finde et foder, som katten kan tåle, helst baseret på en enkelt protein-kilde, gerne én, katten ikke har spist ret ofte tidligere.

Når symptomerne så forhåbentlig er væk, kan man begynde at "provokere". Det vil sige, at man forsøger sig med at give katten en enkelt slags kød - ud over det, man ved, den kan tåle. Hvis der ikke kommer nogen reaktion, fortsætter man med at give denne slags kød hver dag i en uge. Er der stadig ikke sket noget, så kan man regne med, at katten kan tåle det. Kommer der en reaktion urthervejs, stopper man selvfølgelig, og så skal der gå 3-4 dage fra katten er frisk igen, til man prøver med en ny slags kød / æg / mælk / fisk. Med held kan man med tiden finde et "normalt" foder, som katten kan tåle.

Der er også den mulighed at lave maden selv, men det kræver, at man sætter sig godt ind i en kats ernæringsmæssige behov, så man ikke i stedet skaber mangelsygdomme på længere sigt.

De ting, som undersøgelser har vist oftest giver foderallergi hos katte, er mælkeprodukter, æg, fisk (især hvide fisk), oksekød, kylling, lam og hvide. Mange slags dåsefisk kan også give "falsk" allergiske reaktioner, ikke fordi katten er allergisk for fiskens protein, men fordi dåsefisk ofte har et højt indhold af histamin, der er det stof der bl.a. udløser et allergisk anfald. Tilsætningsstoffer (farve, konservering) har til gengæld sjældent nogen betydning.

Af og til må man se i øjnene at man ikke kan finde den præcise grund til, at katten reagerer allergisk og det kan blive nødvendigt behandle den med medicin. Medicinen vil ofte være antihistamin (bruges mod høfeber og lignende til mennesker) eller Cortison under en eller anden form. Hvis man skulle have hørt om en masse ubehagelige bivirkninger ved Cortisonbehandling hos mennesker, er det godt at vide, at katte faktisk hører til de pattedyr der har FÆRREST bivirkninger ved denne behandling. Selvfølgelig kan det ske. Men risikoen er ikke så slem - og man bør i hvert fald ikke lade sin kat lide under allergien af skræk for behandlingen.

Desværre er det ofte sådan, at Cortisonbehandling har mindre effekt ved foderallergi end andre allergiformer. Derfor er det af mange grunde bedst, hvis man kan finde frem til hvilket fødeemne, der skaber problemerne.

Skrevet dels ud fra mine egne erfaringer, dels med artiklen

"Foderallergi hos katt" af Birgit Holm og Katarina Bewig som kilde, begge er dyrlæger og specialister i hund- og kattesygdomme på Blå Stjärnans Djursjukhus i Göteborg.

Ann Rudbeck
www.siamis.dk

